

Qua khỏi dải núi Jacumba, với cao độ cao trên 4000 feet về hướng đông là tới vùng sa mạc mênh mông với El Centro, một thành phố nhỏ cách San Diego khoảng 110 miles. Vào giữa tháng 12, 2001, tôi được điều ra sa mạc để làm việc cho một công trình xây dựng mới, đó là Express Highway 111, thuộc unit #2.

Ngày đầu đặt chân trên vùng sa mạc tôi nghĩ là sẽ đường đầu với cái nóng oi bức, nhưng vì vào tháng 12 khí hậu tại sa mạc rất mát mẻ vào ban ngày và rất lạnh vào ban đêm. Con đường chính của thành phố El Centro là Imperial Ave (hoặc là Highway 86), diện tích hình vuông của thành phố El Centro khoảng chừng 3 mile mỗi cạnh và được nối liền với Imperial City, thuộc Quận Imperial. Ngành nghề chính nơi đây là canh nông. Có rất nhiều nông trại và ruộng đồng bao quanh, có thể nói hàng chục mile. Canh tác rất nhiều những loại rau cải tùy theo mùa nhưng có điều làm tôi cảm

SA MẠC VÀ TUỔI TRẺ

Q & H

Lời hay ý đẹp

* Thường thường sự thử thách của lòng can đảm không phải là dám chết, mà là dám sống.

thấy lạ là nhà nông hay trồng rá (hay) và có thể nói là chiếm khoảng hơn 1/3 của canh tác. Sau này tìm hiểu ra mới biết là họ có thể thu hoạch 4-5 lần trong một năm và một tấn rá (2000lb) trị giá khoảng \$120 US. Chắc có lẽ không ai tưởng tượng rằng sao mà rá mắc quá vậy. Còn nói về thương mại thì cũng

có vài Plaza nhỏ, chẳng hạn như JC Penny, Vons, Walmart, Albertson etc...tất cả đều nằm trên con đường chính Imperial Ave. Cuộc sống ngoài này tương đối không đắt đỏ lắm so với San Diego. Thí dụ như một căn Apartment 2 phòng nằm trong khu tốt có hàng rào security và parking có mái che, hồ bơi ... khoảng \$620, tại San Diego thì chắc không có giá này so với thời kỳ bây giờ. Tương đối vùng El Centro cũng đang phát triển nhiều về mọi mặt. Có vài khu đất trống trước kia là nông trại và bây giờ hàng loạt khu nhà mới mọc lên, vài Plaza mới đang còn trong thời kỳ xây dựng. Nói tóm lại cuộc sống rất nhẹ nhàng. Sau giờ làm việc chỉ về nhà hoặc đi mua sắm nhưng cũng chỉ loanh quanh vài dãy Plaza nhỏ được kể trên. Tôi đã thường sống quen ở nơi đô thị, từng ở tại Los Angeles, San Diego và bây giờ cư ngụ tạm thời nơi đây vì công việc làm, cho nên cuộc sống có nhiều sự thay đổi và rất buồn vào những đêm đông, ngoài đường vắng hoe. Đầu tháng 4 ấm áp cho tới cuối tháng 5. Ấm áp ở đây vào ban ngày từ 85 -95 độ F, ban đêm 70 -80 độ F. Khí hậu bắt đầu nóng bức từ đầu tháng 6 tới giữa tháng 9, nhiệt độ trung bình từ 98 -117 độ F. Và tháng nóng nhất là đầu tháng 8 cho tới giữa tháng 9 nhiệt độ từ 105 - 117 độ F (117 độ F là cao nhất trong năm nay). Thương mại vào khoảng tháng 8 đều chậm lại vì mọi người ai cũng đi vacation để trốn nóng. Nói tới sa mạc là phải nghĩ tới cái nóng oi bức, khô khan, nhưng vùng Imperial là vùng canh nông cho nên rất là ẩm ướt. Vào mùa hè bởi vì những ruộng đồng phải cần được tưới nước để giữ độ ẩm cho đất, nên độ ẩm ướt trong không khí lên đến 50 - 60 % (trong năm nay). Tôi làm việc hầu như 80% ở ngoài công trường để giám sát thi công. Có thể nói là đương đầu với cái nóng mỗi ngày và tôi có thói quen coi dự báo thời tiết trước khi đi ngủ để biết ngày hôm sau nhiệt độ sẽ nóng là bao nhiêu. Vào khoảng đầu tháng 6 tới tháng 7 ngày nào mà dự báo thời tiết báo ngày hôm sau nhiệt độ cao nhất là 100 độ F thì trong lòng cảm thấy hào hứng và có giấc ngủ ngon, ngày hôm kế đi làm rất thoải mái, tại vì 100 độ F nơi đây là tuyệt vời nhất trong mùa

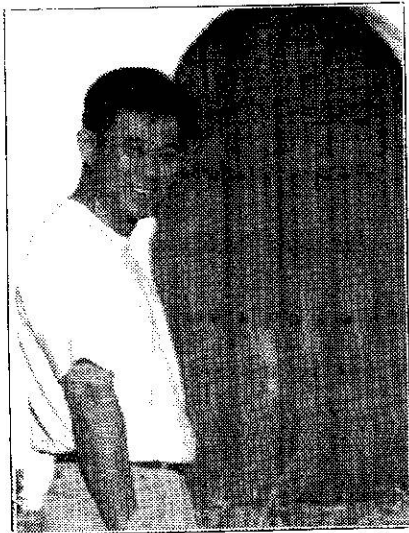
Công trường xây cất Express Highway 111 ở El Centro California

hè. Vào mùa hè chúng tôi thường bắt đầu làm việc lúc 5 giờ sáng để về sớm vào lúc 2 giờ chiều. Lý do là nhiệt độ lên cao nhất từ 2 giờ cho tới 5 giờ chiều. Nên mọi người ai cũng tránh khoảng thời gian này. Những buổi sáng sớm chúng tôi gặp nhau chào hỏi và thường bàn hôm nay nóng bao nhiêu, riết rồi thành thói quen của mọi người để chào hỏi nhau buổi sáng. Có đôi lúc phải đánh tâm lý, tôi biết hôm nay nhiệt độ lên đến 110 độ F nhưng chỉ nói là hôm nay khoảng chừng 105 độ F. Tuy rằng 5 độ F nghe cũng không khác biệt nhiều lắm nhưng với khí hậu nóng bức và ẩm ướt bớt 1 độ F hoặc hơn 1 độ F rất khác biệt. Khoảng 5 giờ sáng vào mùa hè nhiệt độ đã 85 độ F, đôi lúc ngồi trong xe với máy lạnh chạy suốt nghe tiếng gà gáy ò o o o o... làm tôi nhớ khi còn ở Việt Nam thường nghe tiếng gà gáy mỗi ngày và đã lâu lắm rồi từ khi rời Việt Nam 1989 tới nay mới nghe trở lại, trong lòng cảm thấy vui vui, buồn buồn nhưng không hiểu tại lý do gì??? Nóng và lạnh cơ thể tôi có thể chịu đựng được nhưng tôi rất sợ những ngày có gió. Vào mùa lạnh gió lạnh buốt, cát bay mịn mù hàng dặm, có những ngày sức gió lên đến 30-35 mph. Mùa có gió là từ tháng 1 cho tới tháng 3, thỉnh thoảng vài ngày trong tháng 6, tưởng như mở máy quạt trước lò lửa và đưa cái mặt vào. Mỗi khi ngoài đây có gió lớn là biết trong San Diego trời sẽ chuyển mưa, âm u hoặc đã mưa rồi. Sau giờ làm việc vào những ngày có gió lớn thì cả người là đừ. Tôi thường tự nói giỡn là “yếu mà còn ra gió”. Còn những ngày nóng bức trung bình phải uống nước từ 1 - 2 gallon mỗi ngày để giữ nước trong cơ thể. Mỗi ngày phải “make-up” 2-3 lần tùy theo ra ngoài nắng nhiều hay ít để kiểm soát. Make-up ở đây có nghĩa là thoa Sunblock, tôi thường dùng loại 50 độ SPF mới có thể

cũng có nhiều người sinh sống, chắc có lẽ là người riết cũng quen, chịu nóng riết cũng quen. Thực sự là như vậy, ở đâu thì quen ở đó. Mùa hè máy lạnh phải chạy suốt 24/24, vào ban đêm phải giữ nhiệt độ khoảng 80-82 độ F, nếu không ngủ phải đắp chăn. Nói nghe chắc mắc cười nhưng sự thật là như vậy. Vì ban ngày cơ thể chịu đựng sức nóng trên 100 độ F, vào ban đêm không thể nào ngủ dưới 80 độ F. Vào những tháng nóng này tiền điện phải trả trung bình 150-200 dollar mỗi tháng vì phải mở máy lạnh suốt ngày. Nếu tắt một ngày khi trở vào nhà, nhiệt độ trong nhà có thể khoảng 110-120 độ F. À, chuyện này làm tôi hơi bức mình một tý, trong mùa nóng muốn tìm nước lạnh để tắm là không có, từ tháng 7 tới giữa tháng 9 phải chịu tắm nước ấm vì đường ống dẫn nước lúc nào cũng hấp thụ độ nóng trên 100 độ F trong ngày.

Bây giờ đã cuối tháng 10, không khí rất trong lành và mát mẻ, gió thổi hiu hiu, nhẹ nhàng rất giống khí hậu trong khoảng tháng giêng tại Saigon. Công trình sẽ được hoàn tất khoảng tháng 6-2003 và tôi có thể trở vào lại San Diego. Những công nhân làm việc công trình này hầu như cũng từ các vùng khác tới đây làm việc, cho nên họ đã đặt cái tên cho công trình là “111 HIGHWAY TO HELL”.

Chàng tuổi trẻ vốn dòng hào kiệt!

chịu nổi sức nóng để bảo vệ da mặt khỏi bị cháy râm. Trong mùa hè, nhà nông thường bón phân để canh tác. Nói thật ngửi nhiều loại phân bón của súc vật chẳng hạn như heo, gà, bò, phân hóa học... mùi nồng nặc bay khắp nơi, không chỗ nào tránh cả, chỉ có ở trong nhà là không ngửi thôi chứ bước ra khỏi nhà thì tha hồ mà nín thở. Có lúc tôi tự hỏi “Zời ơi”, cái xứ sở như vậy mà

Lời hay ý đẹp

- * Dân ông thường hay yêu, nhưng yêu rất ít. Dân bà rất ít yêu, nhưng đủ yêu thì yêu rất nhiều.
- * Mọi người đang yêu đều mù quáng
- * Không có gì cao thượng và đáng kính bằng lòng chung thủy.